

*„A szeretetet, a te szeretetedet, azt a cseppet,
amivel megtöltöd életed tetteit, mint aranycsészéket,
és odaöntöd őket az Isten kezébe, a végtelen Szeretet tüzébe,
ezt a szeretetet nem ítéli el senki sem,
és nem vádol ellened, hanem átölel téged.*

*Átöleli a szeretetet, a te szeretetedet a Szeretet, a Végtelen, az Isten,
és mindörökké, igen mindörökké ott maradsz ebben az ölelésben,
megmaradsz benne.*

*A Megmaradó, a soha el nem múló, a változásnak árnyékát sem
ismerő örök Fényben,
ebben a hófehér ragyogásban, amit láatsz, ha fölemeled tekinteted
Krisztus arcára, a kereszten odaajándékozott Szeretet ragyogására, -
mindörökké megmaradsz benne.
Mindörökké a Szereteten szeretetként.”*

Nagyböjt 2. vasárnapja

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18

Róm 8,31b-34

Mk 9,2-10

Isten szeretetet kért Ábrahámától, csak szeretetet, semmi mást, de azt mindet.

Minden szeretetét kérte.

Ezért mondta Isten Ábrahámnak, hogy akit szeretsz, az egyetlen áldozd föl nekem.

Add nekem a szeretettedet, add nekem minden szeretettedet.

Ezt kérte Isten Ábrahámától, és ezt kéri tőlünk is.

Tőlünk sem kér egyebet Isten, csak szeretetet.

De tőlünk is minden szeretetet kér.

Azt kéri Isten, hogy minden tettünket, a legkisebbet,

hogy minden percünket, mindent, ami elmúlik az időben,

szívünk minden mozdulatát és elménk minden erejét,

mint aranycsészéket töltsük meg a szeretet illatával, töltsük csordultig őket.

És a szeretettel megtöltött tetteket,

a szeretettel csordultig töltött perceket mind-mind tegyük oda az Isten oltárára,

adjuk oda ajándécul Istennek, adjuk oda a szeretetet, minden szeretetet.

S amikor Ábrahám odaadta Istennek a szeretetet, akkor Isten azt mondta neki: gazdagon megáldalak.

Vajon felül lehet múlni Istent a bőkezűségben?

Vajon meg lehet előzni Őt a szeretetben?

Nemde Ő előbb szeretett minket?

És Ő a végtelen szeretet.

Ő megosztatlan egész önmagát ajándékozta nekünk, Ő odaadta az Egyszülöttet, akit szeretett.

Ő odaadta nekünk a Szeretetet.

Isten gazdagon megáldott minket.

És ez a szeretet Isten gazdagsága, a ragyogó Felhő, aki beárnyékolta minket, akiben élünk.

Jézus az Odaadott Egyszülött, akinek látjuk arcán ragyogni a fényt,

akinek ruhája olyan, hogy kelmefestő olyan fehérre nem tud kelmét festeni,

mert a szeretet az Ő fehérsége.

Amikor megértjük Jézust, amikor benne élünk,

akkor Ő, a nekünk ajándékozott végtelen Szeretet sürget bennünket, hogy építsünk mi is sátrat,

hogy mi is befogadjuk szeretetünk otthonába a Végtelent, az örök Szeretetet, a mi Istenünket.

Akkor Ő, a nekünk ajándékozott Szeretet, aki föláldozta önmagát értünk,

Ő sürget bennünket arra, hogy ajándékozzunk neki szeretetet, mindet,

hogy tegyük oda az Ő kezébe az életünket, minden cseppet,

hogy minden tettünket töltsük meg, mint aranycsészéket a szeretet illatával.

Töltsük csordultig őket, és így vigyük oda, vigyük oda önmagunkat az Isten elébe.

Szent Pál apostol, amikor a szeretetről, az emberéletnek erről az egyetlen igaz kincséről tanít, akkor tanítását így vezeti be, ezekkel a szavakkal:

Adjátok oda testeiteket Istennek, élő szent, egészen eléggő áldozatul az Istennek.

Ez legyen a ti értelmetek hódolata.

Adjátok oda testeiteket, adjátok oda tetteiteket, mozdulataitokat,
adjátok oda a szíveiteket és a lelkeiteket, adjátok oda az egész bensőt,
és életetek minden körülményét, adjátok oda mindazt, ami tietek, Istennek.
Úgy adjátok oda, hogy töltsétek meg szeretettel őket,
mert csak a szeretet méltó a Szeretethez, hiszen a Szeretet kezébe teszitek le.
Ő kért Tőled ajándékot.
És csak a szeretet lehet méltó ajándék az önmagát neked ajándékozott Szeretetnek,
a Végtelennek egy csepp, egy morzsa csak, mégis kedves.
Mert a Szeretet örül a szeretetnek.
Mert Isten örül a te jó tetteidnek, jó illat.
Mert elfogad téged, mert mosolyogva ölel önmagához.
És nem választ el Tőle semmi sem.
Nem választja el a szeretetet a Szeretettől semmilyen akadály és semmilyen erő,
semmilyen hatalom, semmilyen körülmény, sem élet, sem halál,
sem kard, sem üldözés, sem erősségek, sem hatalmasságok.
*A szeretetet, a te szeretetedet, azt a cseppet,
amivel megtöltöd életed tetteit, mint aranycsészéket,
és odaöntöd őket az Isten kezébe, a végtelen Szeretet tüzébe,
ezt a szeretetet nem ítéli el senki sem,
és nem vádol ellened, hanem átölel téged.*
*Átöleli a szeretetet, a te szeretetedet a Szeretet, a Végtelen, az Isten,
és mindörökké, igen mindörökké ott maradsz ebben az ölelésben, megmaradsz benne.*
*A Megmaradó, a soha el nem múló, a változásnak árnyékát sem ismerő örök Fényben,
ebben a hófehér ragyogásban, amit láatsz, ha fölemeled tekinteted Krisztus arcára,
a kereszten odaajándékozott Szeretet ragyogására, - mindörökké megmaradsz benne.*
Mindörökké a Szeretetben szeretetként.
Ámen.

2021. február 28.

Takács Gyula plébános atya